

som Ændringsforslag her ved 3dje Behandling. I Bilagene under Nr. 113; hvor Indenrigsministeriets Skrivelse til Finansudvalget vil findes, oplyses det, at Anlægget vil koste 450,000 Kroner, hvoraf det ene Hundrede Tusinde Kroner tænkes tilvejebragt af de interesserede, navnlig de interesserede Amtskommuner. Jeg skal ikke nægte, at det forekommer mig, at det er et noget stort Tilskud, man her forlanger. Randers—Hadsund Banen blev i sin Tid bygget uden Tilskud af Staten, og denne Omstændighed har bevirket, at de vedkommende Kommuner ere i høj Grad overbebyrdede, men hvis det er en absolut Betingelse for Anlægget, at disse 100,000 Kr. skulle skaffes til Veje, tvivler jeg ikke om, at Amtsraadene ville strække sig, saa vidt de formaa, for at skaffe Beløbet til Veje, ligesom jeg ogsaa gaar ud fra, at de vedkommende Bykommuner, baade Randers og Aalborg, nok ville give et Tilskud til Broen. I Slutningen af Ministeriets Skrivelse hedder det, at „Anlægget betinges af, at der tilvejebringes Overenskomst om, at Amtsraadene henholdsvis Jærnbannerne overtage den fremtidige Vedligeholdelse af Anlægget med alt Tilbehør og underkasté sig Ministeriets Afgørelse med Hensyn til eventuelle Takster for Benyttelsen af Broen til Færdsel med almindelige Vogne og for Skibes Passage gennem Broen.“ I Anledning af denne Udtalelse i Ministeriets Skrivelse vil jeg gerne gøre den Henstilling, at den højtærede Indenrigsminister alligevel, naar der skal være Tale om at ordne dette Forhold, vil tage noget Hensyn til det uheldige i, at navnlig Skibsfarten, men ogsaa Benyttelsen af Broen som almindelig Færdselsbro ikke skulde kunne finde Sted uden Betaling. Jeg antager, at Amtsraadene ville strække sig saa vidt, at den fremtidige Vedligeholdelse af Broen vil blive sikret, og jeg kunde derfor meget ønske, at man ved den Forhandling, som maa finde Sted mellem Indenrigsministeriet og Amtsraadene, saa vidt muligt vil undgaa at faa fastsat Takster, saaledes at altsaa baade Færdselen over og Sejladsen gennen Broen kunde blive fri. Det vilde jo ogsaa have ikke lidén Betydning for de to smaa Købstæder, som ligge oven for Broen, nemlig Mariager og Hobro. Jeg ved vel, at det ikke er et Forhold, som absolut skal finde sin Afgørelse her, men jeg har dog villet tillade mig at henlede den højtærede Indenrigsministers Opmærksomhed derpaa. Idet jeg altsaa takker Indenrigsministeren og Finansudvalget for deres Stilling til Sagen, er det mit Haab, at det høje Tings

Medlemmer ville stille sig lige saa velvillig ved at stemme for Ændringsforslag Nr. 146.

Nielsen-Grøn: Jeg vil tillade mig at tale om Kontoen II. B. 1. paa § 19, som angaar de kongelige Kommissarier og den Betaling, som gives for Tilsyn med Banelegemeerne. Ved 1ste Behandling af Finansloven tillod jeg mig at fremsætte et Ønske, ved 2den Behandling en Anke, og ved 3dje Behandling har jeg nu den Fornøjelse at kunne udtale min Anerkendelse. Vi have længe ønsket, at de to Baner, som jeg især har ønsket at tale for, og som jo faldt ind under det samme som de lollandske og de andre forskellige Baner, nemlig Hadsning Herreders Bane og Horsens-Juelsminde Banen skulde blive fri for at betale til den kongelige Kommissarius og Tilsynet med Banelegemet. Dette Ønske fremsatte jeg ved 1ste Behandling, ved 2den Behandling var det ikke kommet frem, hvorfor jeg tillod mig at anke derover, men da det nu er kommet frem og vil gaa igennem ved 3dje Behandling, kan jeg kun udtale min Anerkendelse. Jeg kan ikke være med til som de ærede sidste Taleré at takke for det, der er opnaaet, jeg synes ikke, at man her bør komme med en Tak, men med en Anerkendelse til den højtærede Minister og det ærede Finansudvalg, fordi de gøre Ret og Skel; vi faa ikke mere, end hvad der tilkommer os, men min Anerkendelse giver jeg dem herved derfor.

Rørdam: Den højtærede Minister og den meget ærede Ordfører omtalte, at der har været afholdt en Konference angaaende Statens Overtagelse af Lollands-Banen. Jeg kan just ikke takke den ærede Minister og den ærede Ordfører for deres Stilling til denne Sag. Den højtærede Minister udtalte, at han principielt ikke fandt Anledning til at stille sig imod Købet af de lollandske Baner; men for Statsbanerne vilde det medføre en meget betydelig Udgift, saa at man maatte være meget betænkelig ved det, og den ærede Ordfører udtalte, at Sagen ganske vist skulde tages under Overvejelse, men paa den anden Side troede ogsaa han, at det vilde medføre stor Udgift, og der var jo forskellige andre Baner, som først maatte komme i Betragtning. Jeg tror nu ikke, at Udgifterne ville blive saa store, som det er beregnet fra forskellige Sider. Det er blevet nævnt, at hvis Staten skulde overtage Banerne, skulde der ny Skinner og ny Stationsbygninger paa de fleste